



23-4-54

# తారావధం



నేనువర అర్థ శతాబ్దకాల తొలివిక్రం  
“తోడుదొంగలు” ఈనెల 12 తేది సాయంత్రం  
కాలం వాహినీ స్టూడియోలో ప్రత్యూ యాచిం  
రాదు. ఈ రోజుల్లో అనేక చిత్రాలు ప్రత్యేకం  
కాదు యాచిండానే నిడుదల అవుతున్నాయి.  
కొద్దిదిచిత్రాలు నిడుదల అనంతరం యాచిం  
న్నాడు. కొన్నిటిని అసలు ప్రత్యేకంగానే యాచిం  
టేకులేదు. అటువంటి సందర్భంలో “తోడు  
దొంగలు” విక్రం నిడుదలకుముందే ప్రత్యేకంగా  
ఎడటికెరావటం నిర్మాత అత్యవశ్యాసాన్ని సూచి  
స్తోంది. వారి అత్యవశ్యాసాన్ని విక్రం సమర్థించ  
గలిగి ఉంది అంటాడు.

“తోడుదొంగలు” కథ చాలా సరళమైనది.  
అన్నభూర్గా రైస్ మిల్స్ యజమాని మేనేజర్  
తోడుదొంగలు. ఒకనాడు రాముడనే పనివాడు  
మిల్లంకప్పురొక బంబా పెడుతూ ఎల్లెక్ట్రిక్ మిల్  
తగిరి కిందవడి వుండిస్తాడు. తోడుదొంగలగుట్టు  
చప్పుడుకావడం వాడి కనాన్ని కాయలోపిడుగు  
పోయి కొండకింద వడినీ విరిగి ఎరుగట్టు వచ్చే  
స్తాడు. దీనిమూలంగా మేనేజరు పరమేశం  
గుండెబంబు పట్టుకుంటుంది. చచ్చిన రాముడు పర  
మేశం అంతరాత్మకు వీడించసాగినాడు. నైర్యు  
లనూ శ్రోతస్కలనూ సంబ్రవించి తాను ఒక్క  
సెలమైన వీడించనని తెలుసుకుని పరమేశం వట్టు  
తల్లి విశేషంగా బరకాతిని యాచిం. వారి  
అక్కడ రాముడు వయ్యమైబట్టి వావాకాధనా  
పెడతాడు. వట్టులో ఉండగా పరమేశాని  
ఒక అదర్శప్రాయుడైన మేనేజర్, ముఖంగా  
అనుకున్న కార్మికులూ తటస్థపడతాడు. యీ  
అనుభవంతో గుణపాతం నేర్చుకుని పరమేశం

తన యజమానిచేత కామిడి భార్యనిద్దలకు రెండు  
వేలు పరిహారం ఇప్పిస్తాడు. దీనిమూలంగా పర  
మేశంనుండే “గుండులూగా” కయారవుతుంది.  
కార్మికులలో ఆయన వలుకబడి వాచ్చుకుంది.  
ఈ పరిణామాలం తనకు సర్వకపోయినా వాటిని  
అడ్డే కానాకులే మిల్లయజమాని కాలేవుచెప్త  
లను పరమేశాని ఇచ్చేస్తాడు.

యీ ప్రబోధకాత్మకమైన నీరీకథకాటిది.  
యందులో రాముడు పరమేశం అంతరాత్మనుబట్టి  
వీడించటమూ, దీనిమూలంగా అతని సకాల  
“కుక్కకుక్క” అయిపోయి అతని వీరికప్రమా  
దాని! సెలరోజులు గడువు విర్బుడుటమూ, అతను  
వట్టుంలో ఒక అదర్శప్రాయుడైన మిల్లయజ  
మానినియాలి తద్వారా స్వస్వరూపక్షానం పొంద  
టమూ, కలలో అతని సరళం కనిపించటమూ,  
తిరిగి అతను కామిడి తటటుంగాని! మేలుచేయ  
గానే వ్యాధియాడతూ పోవటమూ మొదలైన  
ముఖ్యకథాంశాలన్నీ కూడా ప్రబోధన కొరకు  
పుష్టించబడినవి. ఈచిత్రంలో, యజమానులమూ,  
కార్మికులమూ ఉండే సంబంధాలు ప్రతిబింబితో  
చిత్రించ బడ్డాయి. కనుకనే పరమేశం అంతరా  
త్మకు అంత ప్రాముఖ్యం. వోవీడిచేసేవర్గంలో  
ప్రతిబింబితో అంతరాత్మ ఉంటుందని ఈచిత్రం  
చెప్పుదు. అలాటి అంతరాత్మ లేనివాడు ఛాక్లరీ  
యజమాని ఈ చిత్రంలోనే ఉన్నాడు.

ప్రతిబింబిస్తే ప్రధానంగా పెట్టుకుని తీసినప్పు  
టికి ఈ చిత్రంలో వర్గపోరాటాన్ని బొత్తిగా  
తొగి వారెవ్వరేదు. అధికన పరమేశాన్ని తిరిగి  
మేనేజరుగా పెట్టుకొనుటాని! యజమాని నిరాక  
రించినప్పుడు పనివాళ్ళు సమ్మతించేస్తామని చెప్త.

రిస్తాడు. దానిలో యజమాని లొంగిపోతాడు. అంతవరకే కార్మికుల చేతిలో వచ్చే అనేది బలవత్తర మైన ఆయుధంగానే చూడబడింది. వివాద వర్గపాతం ద్వారా అదర్థంగా పెట్టుకున్నందువల్ల కాబోలు ఈ చిత్రంలో కార్మికుల ప్రకటనానికి ఇంతన్న ప్రాముఖ్యం చూపలేదు. (ఉదాహరణకు, కరమేళం పట్నంలో ఉన్న కాలంలో సరితయిన "నాయకత్వం" లేక యజమాని పోషకీని తలపించుట చేయకుండా కార్మికులలో ఘర్షణలు పెడి ఉండవచ్చు. ఈ యజమాని గండ కత్తెలకు ఎదుర్కోవటంలో విమంశ పడుతున్నాగా చూడబడలేదు. దీనివల్లగా అతను "అంతరాత్మ" లేనివాడు కూడా గత వర్గసంఘర్షణ విరుద్ధ బానిస ఎటువంటి అర్థవంతమూ లేదు.)

చిత్రంలో ఇతర చాలా సాఫీగా వున్నాయి. విద్యుత్తుం కూడా అవసరాన్ని మించి సాగివట్టుగా ఉండదు. కొన్ని దృశ్యాలు కథానాటి అవసరమైన వట్టుతో ఉంటున్నాయి. ఇందువల్ల చిత్రం నిడివి చూడ్తుంటే ఉండిపోయింది. కథ తగలగా గడిచింది.

ఈ చిత్రంలో ఉన్నది వాస్తవంగా ఒకే ఒక పాత్ర—పరమేశ్వం. ఈ పాత్రను సురించే మిగిలిన పాత్రలన్నీ అయాసంపర్వాలలో అయాసాన్ని కేటావట వాతావరణంగా ఉపయోగపడతాయి. రైస్ మిల్లులో యజమాని, ఇంటివద్ద భార్య, పట్నంలో ముఖలేవనం గడిచే కార్మికులూ అతని ఇల్లానూ, ఇల్లానీ ఈ ఉరపాత్రలన్నీ కథకు చాలా దూరంగా ఉపయోగించుకోబడ్డాయి.

పరమేశ్వం పాత్ర చాలా క్రద్ధగా తీర్చిదిద్దవట్టు కనిపిస్తుంది. ఈ పాత్రలో ముఖ్యమైన విషయం అంతస్సంఘర్షణ. మూలంగా చూస్తే పరమేశ్వం అంతరాత్మ రాముడి దుర్వరణంతోనే తిరుగుబాటు చేసినట్లు కనిపిస్తుంది. కాని వాస్తవంగా అది మొదటినుంచీ వనిచేస్తూనే ఉంది. ఆ అంతరాత్మ ప్రలోభంతోనే తన యజమాని లాభాలకు తక్కువగా తానుకొన్నా అతని వ్యవహారాలకు మైత్ర్యంతో వట్టుకోచ్చాడు. ఈ ప్రయత్నంలో కార్మికులకు అన్యాయం చెయ్యటానికి పరమేశ్వం తనకాదక పోయింది ప్రారబ్ధంవల్ల కాదు. ప్రమాద

వశాత్తూ రాముడు పనిపోయినప్పుడు ఏ ఇతర మానవుడికైనా ఎంతవంధ్రతనం కలుగుతుందో పరమేశ్వరికూడా అంతా కలుగుతుంది. కాని ఆ క్షణంలోనే అతని అంతరాత్మ ఈ చావునల్ల మిల్లువాటావార్లకు కలిగే బాధలనూ, వట్టెన్నీ మాత్రమే ఆలోచించి వాటినుంచి తప్పుకోలే ఉపాయం ఆచుకునేస్తుంది. ఒకసారి రాముడి మరణం నుండిన ఉపాయంనుంచి కానూ, తన యజమాని తప్పుకున్నాక పరమేశ్వం అంతరాత్మ తిరుగుబాటు వ్యర్థమన్నీ ప్రకటిస్తుంది. ఈ మాతృకు సాక్ష్యంగా పరమేశ్వం ఆ పాత్రకాలం రాముడి ఇంటిరాములకు వస్తాడు, మొగుడుపోయి విడుదలన్న రాముడి భార్యనూ విద్వలనూచూస్తాడు. ఇంటికి పోతాడు. అప్పుడైతే విషువందా భోజన మైదా చెయ్యమంటా చూసుకుంటాడు. మిగిలి కిందపడి నిలిచివట్టుకునే రాముడు కలలోకి వస్తాడు; పరమేశ్వం తనకంటే కుట్రాడులేవురాడు. తన అంతరాత్మనుంచి పారిపోతామని పరమేశ్వం చేసే యత్నానూ, చేసేనేమనూ ఫలించకపోగా ప్రేమకుడికి లొంగిపోయాడు. ఈ ప్రయత్నం నుంచి విరమించుకుని పరమేశ్వం ఇంటికి తిరిగివచ్చి రాముడివట్టుంచాని! వ్యాయం చేసిన తరువాత నుంచి పరమేశ్వంపాత్ర హాస్యపాత్రగా మారింది. పరమేశ్వంలోని అంతస్సంఘర్షణ అంతం కాగానే ఆ పాత్రలో కలిగేనూన్న చాలా తేవుతో చిత్రించబడింది. ఈ మాతృ సంభాషణలవ్యాసానూ, వట్టవ్యాసానూనూనూ వ్యక్తం చెయ్యబడింది.

మిగిలిన పాత్రలలో అత్యంత వ్యక్తంగా వున్నది, నటించిన పాత్ర మిల్లుయజమానిది. ఇతనిలో అంతరాత్మ అనేది విలోకనా లేక పోవటం మినహా ఇంకొకటి ఉండదు. స్వార్థంకన్న మరొకటి చూడటం అతనికి చాత కాదు. తోడుకొంగలలో ఇతను జూనియర్ పార్ట్నర్. ఇతనిలో ఒకవిధమైన ఆమాయకత్వం కూడా ఉంది. పరమేశ్వం పాత్రను ఎన్. టి. రామానాథ ఎంతసామర్థ్యంతో పోషించాడో, ఈ యజమాని పాత్రను సుత్తుడి కంగులేవర రావు అంత సామర్థ్యంతోనూ పోషించాడని చెప్పాలి.

చరమీకం భార్యభ్రతులుగా పోతులకా, చలది వ్యభావనిధ్యంగా వదిలించారు. రాముడుగా ముద్దారి కృష్ణమూర్తి, రాముడి భార్యగా కమలా దేవి, చుట్టూలోని కార్మికులుగా పుండరీ కాక్షయ్య, చాక్షయ్యగా కనరావ కృష్ణయ్య, కదితయ్యల కమల పాత్రలను చక్కగానే నిర్వహించారు.

కథా ఔరక్షనూ యోగానంద్ గారే కావటం చేత కథానానికీ, ఔరక్షనూ మధ్య ఎక్కడా ఘర్షణ కనిపించదు. లావీయర్ సముద్రాంతగారి కంభావనలూ, పాటలూ చిత్రం కత్తికట్టటానికీ అపారంగా తోడ్పడ్డాయి. కొన్ని చోట్ల రహమాన్ గారి ఛాట్రోగ్రఫీ చిత్రానికీ చక్కగా తీయబోసింది. చరమీకం చుట్టూవచ్చినప్పటి ట్యాప్ షాట్స్ చరమీకం ప్రాణానికీ చుట్టూ ఎట్లా కనిపించిందీ చిత్రించటానికీ చాలా కాగా తోడ్పడ్డాయి. స్వల్పపరకాలకు కూడా కామరా కౌత్లరంగా చిత్రించింది. చరమీకం చర్చిపోవటానికీ చతురత్వ వ్యక్తి తనకే వరాండాలో కార్మికులు భజనచేస్తుంటే సుకుమారా, గారి చక్కనికాకా చరణాన్ని కలిపించాయి.

చిత్రంలోని పాటలన్నీ కథకు అనుకూలంగానే ఉన్నాయి. రాజాగారి సంగీతం ఇంపుగా ఉంది. దేవలోకంలోని భరతకావ్యాలు చాలా కాగా

న్నాయి. చాన్సమ్యూర్ హిరాలాల్ అభినయ నీయుడు.

మొత్తంమీద “తోడుదొంగలు” ఆనందించదగిన చిత్రం. కథావస్తువు వ్యవహారమైతేగాక కనిపిస్తున్నా కొత్తదనం కలిసిఉంది. కథలో కరుణాసాగ్రితమైనా, ఈ కారణాలచేత ఇది మలభంగా ప్రజాదరణ పొందగలుగుతుందనీ, అభివంగా నిలబడకపోవచ్చునందనీ ఆశ్చర్యమైనది.

మే 14న రేపీ రాత్రి 9.10 గంటలకు టీకెన్ మంగయ్యగారు కాలధర్యం చెందారు. ఆయన వయస్సు 46 సంవత్సరాలు మాత్రమే. తెలంగాణ సినిమాలు పుట్టిన కాలినుండి సినిమా టీకెన్ లో అనుభవం పొందాల్సింది, టీకెన్ మాన్ గా పెద్దపేరు తెచ్చుకుని, మాడుకరాల సినిమా కారలకు టీకెన్ తెయ్యడటేగానూడా మంగయ్యగారు ఎంతోమంది టీకెన్ లో తండ్రిమచేశారు. టీకెన్ లో మంచిపేరు తెచ్చుకుని ఇప్పుడు అక్వరాల్ సంగ్రహ నిర్వహిస్తూ “అన్నచాక” చిత్రానికి నిర్మాతగా ఉన్న గోపాలరావుగారు మంగయ్యగారి టీకెన్లును, మంగయ్యగారు టీకెన్ ప్రారంభించిన చిత్రం అంటరికారి “అనార్కలీ.” మంగయ్యగారు మహర్షిలాటి జీవించి, ఆయన తత్వజ్ఞానివలె భగవద్భావసంజేస్తూ జీవించారు. ఆయన అక్కకు కొంతకలుగుగాక!

“బుద్ధి లేక పరిజ్ఞానము చేతిని కల్పించెను, సృజించెను. జీవితసమరోల్లాసము దానికి శక్తిని సమర్పించెను. కాలము దానిని సంస్కరించెను. తుచ్ఛ జీవితము దానిని నిందించి తిరస్కరించెను. పశు జీవితము దుర్వినియోగము చేసెను. ఆధ్యాత్మిక జీవితము దానిని ప్రయోగించెను. జ్ఞానము దానిని నియమించెను. ఆభ్యాసము దానికి శిష్ నొసంగెను. ప్రభువు, - రాజు అగు కళ దానిని వరించెను.”

జడమరీ! నీ బుద్ధిని దానియందు ప్రవేశపెట్టుము. నీ మనః పాటవమును, చాతుర్యమును దానిద్వారా ప్రదర్శింపుము. నీ చేతులద్వారా ఆత్మశుద్ధిని పొందుము. పై వర్ణనలోని రహస్యమును గుర్తింపుము, అవగతము చేసికొనుము. అప్పుడు జీవితము నీకు సమర్పింప జాలని దేదియు నుండదు.

—(“సంతోషమో” నుండి)